

NÄLKÄÄKÄRSIVIEN AUTTAMINEN JA DUUMAN TAKTIikka

Tämänpäiväiset lehdet tiedottavat, että keskiviikkona, kesäkuun 21 päivänä, pidettiin Valtakunnanduuman yhdistettyjen budjetti- ja elintarvikevaliokuntien istunto. Käsiteltävänä oli sisäasiain ministerin ja finanssiministerin ehdotus 50 miljoonan suuruisen määrärahan myöntämisestä nälkääkärsivien auttamiseen. „Valiokunta päätti tehdä Valtakunnanduumalle ehdotuksen 15 miljoonan ruplan määrärahan myöntämisestä lähimpiin tarpeisiin ja niiden lainaamisesta juoksevilta tileiltä sekä kehottaa ministeristöä jättämään ehdotuksensa voimassaolevan tulo- ja menoarvion edellyttämien menojen supistamisesta mainitulla summalla. Ministeristön tekemä ehdotus 50 miljoonan ruplan suuruisesta kotimaisesta lainasta hyljättiin” („Retsh”¹⁶, kesäkuun 22 pltä).

Kysymyksellä varojen myöntämisestä nälkääkärsivien auttamiseen on tavattoman suuri merkitys. Jokaisen tietoisien kansalaisen on seurattava heikkenemättömällä huomiolla tämän kysymyksen kaikkia vaiheita.

Ennen kaikkea palautamme mieleen, että Valtakunnanduumassa syntyi alussa seuraavanlainen kysymys: voidaanko pogromimiesten hallitukselle antaa rahaa vai olisiko Duuman itsensä otettava nälkääkärsivien auttaminen kokonaan omiin käsiinsä? Edustaja Aladjin oli alussa kysymyksen oikean ratkaisun, s.o. jälkimmäisen ratkaisun kannalla. Hän ehdotti, että on valittava Duuman valiokuntia, lähetettävä Duuman edustajia paikkakunnille, käännyttävä „vapaiden järjestöjen” puoleen, keskitettävä niihin sekä varat että koko nälkääkärsivien auttamistyö. Ei kopeekkaakaan herroille Gurkolle ja Durnovolle! sanoi Aladjin

Duuman vasemmiston taputtaessa käsiä ja „oikein” huutojen raikuessa. Aladjin, kuten tunnettua, ei pysynyt oikeissa asemissa. Hän lensi korkealle, mutta istuutui kadettien kanakopin orrelle. Sosialidemokraattiset edustajat tekivät virheen, kun eivät pitäneet jymy puhetta tästä kysymyksestä. Duuma hyväksyi kadettien sanamuodon siirtymisestä päiväjärjestykseen.

Se oli tärkeän periaatteellisen kysymyksen kadettimainen, tilanherramainen, liberaalimainen ratkaisu. Duuma kieltäytyi olemasta vallankumouksen aseena tässä kysymyksessä. Duuma säikähti kansaa, pelkäsi kansan puoleen kääntymistä. Periaatteessa Duuma suostui jättämään nälkääkärsivien auttamisasian herroille Gurkolle ja pogromiministereille. Kadettilainen Duuma osoitti täten, ettei se halua yhdessä kansan kanssa taistella pogromimiehiä vastaan, vaan ainoastaan painostaa kansan avulla pogromimiehiä, ainoastaan hillitä hiukan pogromimiehiä syrjäyttämättä heitä kokonaan.

On koittanut kysymyksen toinen vaihe. Kuinka kadetit nyt tulevat painostamaan pogromimiehiä? Duuman valiokunnan ja ministerien välillä on alkanut tinkiminen. Valiokunnan istuntoon kesäkuun 21 p:nä saapuivat sisäasiain ministeri ja finanssiministeri. Duuma, joka ei halunnut olla tekemisissä kansan eikä „vapaiden järjestöjen” kanssa eikä halunnut niiden kanssa neuvotella, on ryhtynyt neuvottelemaan näiden ministerien kanssa. „Ei kopeekkaakaan herroille ministreille” — jäi pelkäsi fraasiksi. Tositeoksi on tullut neuvottelu herrojen ministerien kanssa. Ministerit pyysivät lainalupaa. Duuman valiokunta hylkäsi pyynnön. Se vaati, että rahat on otettava kuluvan vuoden tulo- ja menosäännöstä, t.s. että on supistettava eräitä *vahingollisia* menoja ja siten koottava nälkäisten auttamiseen tarvittava summa. Tällä taktillisella otteella, tällä kiertoliikkeellä Duuma saa jonkin verran oikeutta valtion budjetin valvontaan. Budjetti on vahvistettu ilman kansan edustajia, mutta nyt saadaan välillisesti aikaan sen tarkistus vahingollisten menojen supistamiseksi ja rahojen hankkimiseksi hyödyllisiin menoihin.

Tällainen on kysymyksen toinen vaihe. Kadetit, s.o. liberaalisten tilanherrojen ja liberaalisten porvariain puolue, haluavat kontrolloida vanhan vallan elimiä, haluavat alis-

taa ne vaikutusvaltaansa, haluavat sukia, pestä ja pukea niitä, vaihtaa Stolypinit Nabokoveihin, mutta eivät halua vaihtaa *kaikkia* noita vanhan, poliisi- ja maaorjuudellisen vallan elimiä ja laitoksia kansan *vapaisiin laitoksiin*, koko kansan vapaasti valitsemiin toimihenkilöihin. Miten voidaan saada varat nälkääkärsvien auttamiseen? Kenelle on uskottava noiden miljoonien käyttäminen? Kolme tärkeintä vastausta tähän kysymykseen saadaan nykyajan kolmelta tärkeimmältä poliittiselta voimalta. Poliisipogromimiesten hallitus vastaa: varat on otettava uudesta lainasta, ettei tarvitsisi kajota meidän, poliisi- ja pogromimiesten budjettiin. Rahat on annettava meidän, poliisien ja pogromimiesten hoitoon. Työväenluokka ja koko tietoinen talonpoikaisto vastaa: kansan itsensä on kerättävä varat ja itsensä myös käytettävä ne sellaisten „vapaiden järjestöjen” kautta, jotka ovat todella kaikkien valitsemia eivätkä todellakaan ole yhteydessä likaiseen poliisiin. Näitä vapaita järjestöjä käyttämällä on kehitettävä laaja joukkoliike, joka tavoittelee valtion koko vallan ja koko „kruununrahaston” siirtämistä kansan käsiin. Liberaaliset tilanherrat ja liberaaliset porvarit („kadetit”) vastaavat: me emme halua „vapaita järjestöjä”, me pelkäämme niitä. Kansa menee silloin „liian” pitkälle. On parempi jäädä vanhojen pogromimiesten seuraan puhdistellen ja kuurailten niitä hiukan. Varat on otettava heidän budjetistaan supistaen vahingollisia menoja. Rahat on annettava tuon saman pogromimiesten hallituksen hoitoon ja koetettava saada se meidän, liberaalisten tilanherrojen valvontaan.

Selviä vastauksia. Hallituksen, porvariston ja proletariaatin selvä asenne. Mutta kenen mukaan talonpoikaisto lähtee?

Liberaalinen porvaristo — kadetit — horjuu hallituksen ja kansan välillä. Horjuvien asema on kaksinainen. On helppo sanoa: rahat on otettava kuluvan vuoden tulo- ja menosäännöstä supistamalla vahingollisia menoja! Rahat ovat tarpeen heti, mutta edellä sanottuun toimenpiteeseen tarvitaan Valtakunnanpuhdistuksen ja valtakunnan päämiehen suostumus. Kadetit siis toivovat saavansa korkeimpien virkaherrojen ja hovin suosikkikunnan vapaaehtoisen suostumuksen. Mihin nämä kadettien laskelmat perustuvat? *Mahdolliseen sopimukseen*, kun tulee kysymys *uuden ministeristön kokoonpanosta*.

Todellisuutta on katsottava suoraan silmiin. Ei pidä teeskennellä. Ei pidä olla kuuropiilosilla. Määrärahojen myöntäminen nälkääkärsivien auttamiseen on aiheena kauppojen hierontaan kadettien ja pogromimiesten hallituksen välillä, kadettien ja hovin suosikkikunnan välillä. Antakaa meille perään, herrat pogromimiehet, nimittäkää Muromtsev pääministeriksi Jermolovin asemesta, — me puolestamme annamme perään teille ja annamme ehkä 15 tai ehkäpä kaikki 50 miljoonaa nälkääkärsivien auttamiseen ilman „vaarallista” (sekä teille pogromimiehille että meille tilanherroille vaarallista) kääntymistä kansan „vapaiden järjestöjen” puoleen.

Juuri tällainen on Duuman nykyisten tapahtumien ajatus. Juuri tällainen ajatus on tämänpäiväisessä kadettien „Retsh” lehdessä julkaistussa hra Jeshtshinin artikkelissa, jolle „Retshin” pääartikkeli — vähäisin varauksin — on antanut erikoisen hyväksymisen ja jossa todistellaan, että Duuman on annettava rahaa pogromimiesten hallitukselle „asettaen tämän määrärahan myöntämisen yhteydessä kaikki ne ehdot, joita Duuma voi asettaa”.

Poliittinen tilanne on selvä. Duumassa oleville sosialidemokraattisille edustajillemme tulee hyvin vakava tehtävä. Ensiksikin, heidän on ryhdyttävä ratkaisevaan taisteluun kadetteja vastaan budjetti- ja elintarvikevaliokunnan selostusta Duumassa käsiteltäessä. Heidän on vaadittava Duumaa kääntymään kansan „vapaiden järjestöjen” puoleen, saatava talonpojat ymmärtämään, miksi kadetit, joiden joukossa on niin paljon tilanherroja, pelkäävät kansaa, joka tarvitsee *kaiken* maan, maksamatta *mitään* lunastusmaksuja, sekä täyden vapauden. Heidän on vaadittava, että heidän päätöslauselmaehdotuksensa tästä kysymyksestä äänestetään, varmentaan siten proletariaatin puolueelle kaikkien työtätekevien joukkojen myötätunnon ja osoittaakseen siten kaikille julkisesti ja selvästi liberaalisten tilanherrojen koko häilyväisyyden ja pelkuruuden.

Toiseksi, kun kadetit äänestävät kumoon ehdotuksen vapaiden järjestöjen puoleen kääntymisestä, sosialidemokraattien on aloitettava uusi taistelu heitä vastaan seuraavalla linnoitusvyöhykelinjallamme. On vaadittava selitystä, miksi valiokunta (budjetti- ja elintarvikevaliokunta yhdessä) ei ole julkaissut *kaikkia* yksityiskohtia neuvotteluista kunnianarvoisain herrojen sisäasiain ministerin ja

finanssiministerin kanssa. Pitää valmistautua kunnollisesti arvostelemaan koko budjettia paljon yksityiskohtaisemmin ja päättävämmin kuin mitä kadetit tekivät valiokunnassa. Duuman puhujalavalta on silloin kuuluva ääniä, jotka tuovat säälimättä esille kadettien kaksimielisen pelin ja paljastavat venäläisen poliisipogromi miesten budjetin kaikki „salaisuudet”, — budjetin, jossa heitetään kymmeniä ja satoja miljoonia maanomistajien ja kapitalistien auttamiseen, sotaseikkailuihin, vakoilijain ja santarmien „auttamiseen”, kaikenlaisten Mantsurian tragedian korkearvoisten sankarien palkitsemiseen sekä kansaa ryöstävän ja ahdistavan virkamieslauman ylläpitoon. Duuman puhujalavalta on kantautuva ääniä, jotka laskevat *vahingollisia* menoja olevan paljon enemmän kuin 15 ja 50 miljoonaa.

Kadetit haluavat vain hieman moitiskella hallitusta. Sekä pogromimiehet — ensi kädessä — että itse herrat kadetit joutuvat vastaamaan sosialidemokraateille siitä, että pyrkivät hämäämään hovin suosikkikunnan ja kansan välillä olevan kuilun syvyyden.

„Eho” № 2,
kesäkuun 23 pnä 1906

Julkaistaan „Eho” lehdessä
tekstin mukaan